

ΩΛΚΑΣ

ΤΩΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘΗΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 24 - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2012

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Θεός, ὁ δημιουργήσας τὸ Σύμπαν καὶ διαμορφώσας τὴν γῆν εἰς τέλειον κατοικητήριον καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτὴν καὶ νὰ κυριεύσῃ αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ζώων καὶ φυτῶν (Γεν. α' 28).

Ὁ περιβάλλων ἡμᾶς κόσμος ἐχαρίσθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ὡς στάδιον κοινωνικῆς δραστηριοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀγιασμοῦ, πρὸς κληρονομίαν τῆς ἀνακαινισθησομένης ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι κτίσεως. Τὴν τοιαύτην θεολογικὴν θέσιν ἔχει καὶ βιοῖ ἀείποτε ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, διὸ καὶ ἡ ἡμετέρα Μετριότης ἐτέθη, ὡς γνωστόν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναληφθείσης παρὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου οἰκολογικῆς προσπαθείας διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πολλὰ ταλαιπωρουμένου ὑφ' ἡμῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀνεπιγνώστως πλανήτου μας.

Ἡ βιοποικιλότης, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἔργον τῆς πανσοφίας τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐδόθη ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐξουσίαν τοῦ ἀνθρώπου. Κατακυρίευσίς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου σημαίνει ἔλλογον χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν

προσφερομένων ἀγαθῶν καὶ ὄχι καταστρεπτικὴν ἐκ πλεονεξίας ἀντλησιν καὶ κάρπωσιν ἢ καταστροφὴν τῶν πόρων αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, παρατηροῦμεν μίαν ὑπερβολικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων, μὲ συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς περιβαλλοντικῆς ἰσορροπίας τῶν οἰκοσυστημάτων καὶ γενικώτερον τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένοι ὄροι διαβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ γίνωνται δυσμενέστεροι δι' αὐτόν. Ἐπὶ παραδειγματι, ὡς παρατηροῦμεν ἅπαντες, ἐπιστήμονες, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἄρχοντες καὶ ἐν γένει ἡ ἀνθρωπότης, αὐξάνεται ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιράς, ἐκδηλοῦνται ὑπερβολικαὶ βροχοπτώσεις, μολύνονται ἐπίγεια καὶ θαλάσσια οἰκοσυστήματα, καί, γενικώτερον, διαταράσσεται, ἐνίοτε δὲ καὶ καταστρέφεται πλήρως, ἡ δυνατότης συνεχίσεως τῆς ζωῆς εἰς ὠρισμένης περιοχάς.

Βλέπουσα καὶ ἐμπειρικῶς ἀξιολογοῦσα τοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν κινδύνους διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς

τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὡς ἡμετέραν προσευχῆς διὰ τὸ περιβάλλον.

Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ αἵτια τῶν δυσαρέστων περιβαλλοντικῶν ἀλλαγῶν δὲν εἶναι θεοκίνητα ἀλλὰ ἀνθρωποκίνητα καί, ἐπομένως, ἡ παράκλησις καὶ ἡ προσευχητικὴ δέησις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Κύριον τῶν κυρίων καὶ Κυβερνήτην τοῦ παντός, πρὸς βελτίωσιν τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἶναι οὐσιαστικῶς αἴτημα μετανοίας τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὸ ἀμάρτημά της νὰ καταστρέφῃ τὰ ἐν τῇ γῆ, ἀντὶ νὰ καρπῶται μετὰ λόγου καὶ προσοχῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀειφορίας τοὺς πόρους αὐτῆς.

Προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν διατήρησιν τοῦ περιβάλλοντος τῆς γῆς καταλλήλου διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, κατ' οὐσίαν παρακαλοῦμεν ὅπως ὁ Θεὸς ἀλλάξῃ τὸν λογισμὸν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ φωτίσῃ αὐτοὺς νὰ μὴ καταστρέφουν τὸ γήϊνον οἰκοσύστημα διὰ λόγους οἰκονομικοῦ ὀφέλους καὶ συμφέροντος παροδικοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ὅμως ἰσχύει καὶ διὰ πάντα ἄνθρωπον ἐξ ἡμῶν, διότι καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μικρῶν δυνατοτήτων του ἐπιφέρει τὰς μικρὰς περιβαλλοντικὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ἡ ἀφροσύνη του τοῦ ἐπιτρέπει.

Ἐπομένως, προσευχόμενοι ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος, προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς μετανοίας ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν διὰ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην συμβολὴν μας εἰς τὴν βλάβην καὶ καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος, τὴν ὁποίαν βιοῦμεν συνολικῶς ὡς ἄθροισμα μερικωτέρων ἐπιζημιῶν ἐπεμβάσε-

ων διὰ τῶν κατὰ τόπους καὶ χρόνους μεγάλων καὶ καταστροφικῶν καιριῶν φαινομένων.

Τὴν ἔκκλησιν, προσευχὴν καὶ προτροπὴν ταύτην ἀπευθύνοντες ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὴν οἰκουμένην καὶ πρὸς συνόλην τὴν ἀνθρωπότητα, δεόμεθα ὅπως ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ὁ χαρισάμενος εἰς ἡμᾶς πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ πλανήτου γῆ οἰκοῦντας τὸν γήϊνον παράδεισον, λαλήσῃ ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας ὄλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ σεβῶμεθα τὴν περιβαλλοντικὴν ἰσορροπίαν, τὴν ὁποίαν Οὗτος ἐν τῇ πανσοφίᾳ Του καὶ τῇ ἀγαθότητί Του μᾶς παρέδωκεν, ὥστε καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἐπερχόμενα γενεαὶ νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰς δωρεὰς τοῦ Θεοῦ μετ' εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

Αὐτῆς τῆς Σοφίας, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τῆς δημιουργησάσης καὶ συντηρούσης καὶ κατευθυνούσης τὴν ἀποκαταδοκοῦσαν τὴν σωτηριάν αὐτῆς κτίσιν πρὸς τὰ ἔσχατα, δεόμεθα ὅπως διαφυλάτῃ τὸ περιβάλλον ἀειφόρον καὶ προσφέρον συνεχῶς εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὀδηγῇ καρποφόρως τὰ ἀγαθὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν ἐργαζομένων πρὸς τοῦτο συνανθρώπων, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν Χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος Αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους μάλιστα τοὺς σεβομένους τὴν δημιουργίαν καὶ φυλάσσοντας αὐτήν.

βιβ' Σεπτεμβρίου α'

Ἐπισημασθέντες ὡς κρείττονες ἀδελφοί
καὶ δίαυτος ὁρῶντες ἐν ἡμῖν

ΟΛΚΑΣ

Περιοδικὸν Ἱ.Μ. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας

Ἰδιοκότης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παῖσιος

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Ὁμάδα Ἱερέων καὶ λαϊκῶν

Ἰστοσελίδα: www.im-leka.gr Email: imkalymnoy2011@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή: ΣΑΪΤΗ τηλ. 210-34.76.090

Ο φλογερός άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και οι Ημιμαθείς Νεοέλληνες

Από τις λαμπρές φυσιογνωμίες πού σφράγισαν με την μαρτυρική και μαρτυριακή τους παρουσία τα μαύρα χρόνια της οθωμανικής σκλαβιάς, ως υπέρλαμπρον άστρον της Εκκλησίας, εθνομάρτυρας και ιερομάρτυρας ξεχωρίζει ο γενναίος άγιος των Ελληνικών Γραμμάτων, Κοσμάς ο Αιτωλός.

Γεννημένος στο Μεγάλο Δένδρο Αιτωλίας, μνήθηκε στα ελληνικά και τα Ιερά Γράμματα- άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους μέσα στους ρωμαίικους αγώνες- στο Κρυφό Σχολείο κάποιου Ιερομονάχου Γιαννέλου, στο ευλογημένο αυτό καταφύγιο και αναμορφωτήριο των σκλαβωμένων ελληνοπαίδων, πού οι σημερινοί φραγκοπροσκυνημένοι γραϊκύλοι το θέλουν μύθο και απάτη, υπακούοντας στις προσταγές μιας απνευμάτιστης αντίχριστης εποχής. Με την ιερή φλόγα του Χριστού και της Ελλάδας στα στήθια ο νεαρός Κώνστας- διότι αυτό ήταν το κοσμικό όνομα του αγίου- καταφεύγει στην Αθωνιάδα, όπου ως έλαφος διψασμένη ποτίζεται με τα ιερά νάματα της ελληνορθοδοξίας από φημισμένους διδασκάλους. Καταλήγει στην Ιερά Μονή Φιλοθέου, όπου χειροτονείται ιερομόναχος με το όνομα Κοσμάς.

Ο Κοσμάς, πνεύμα ανήσυχο και ανύσταχτο, με μόνη του έγνοια να τον κατατρώει η πνευματική και σωματική σκλαβιά του αδελφού, ο διαφωτισμός του σκλαβωμένου και εξαθλιωμένου Γένους, φτάνει σε υψηλά επίπεδα κατανόησης χρέους και αγάπης προς τον πλησίον. Απορρίπτει την καλογερική ραστώνη, χωρίς να

εγκαταλείπει ποτέ τον καρδιακό ησυχασμό του μεγάλου ασκητή και θεωρεί εαυτόν ωφέλιμο, μόνο εκτός μοναστηρίου, στον αποστολικό και εθνεγερτήριο αμπελώνα. Υπακούει σε μεγάλη και εσωτερική κλήση να διδάξει και να διαφωτίσει τον σκλαβωμένο αδελφό, να ωφελήσει μάλλον, παρά να κρύψει τον λύχον υπό τον μόδιον και να ωφεληθεί ο ίδιος. Με την πνευματική άδεια του Πατριάρχου Σεραφείμ ξεκινά τις φημισμένες

περιοδείες του σε όλη την υπόδουλη Γραικία. Από την Πόλη ως τη Ρόδο και από την Κάρπαθο έως την Κέρκυρα. Από τη Βόρειο Ήπειρο ως το Αίγιο και από την Ικαρία έως την Κεφαλληνία και τη Ζάκυνθο!

Απόπου περνά στήνει σταυρό, συναθροίζει τους χριστιανούς, Έλληνες και αλλογενείς και τους μυεί στην ευσέβεια. Νουθετεί ερωμένους και λαϊκούς, στηλιτεύει την αδικία και κηρύττει την αδιάκριτη αγάπη. Ο λόγος του ζωντανός, λαϊκός, αλλά ηρτυμένος άλατι Πνεύματος αγίου, παρακινεί προς μετάνοια, προς αλλαγή, διαφωτίζει, διδάσκει, παρηγορεί, μεταλαμπαδεύει πίστη, ελπίδα και αγάπη στον εξαθλιωμένο ραγιά. Επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην ίδρυση Ελληνικών Σχολείων, γιατί πιστεύει πώς μόνο δια των Ιερών και μάλιστα Ελληνικών Γραμμάτων παιδεύονται οι ευσεβείς χριστιανοί και βγαίνουν από τον ζοφο της αμαρτίας και της άγνοιας. Έγνοια του η ελληνική γλώσσα και η ορθοδοξία. Εξορκίζει τους αλλόφωνους να ομιλούν μόνο την Ελληνική, την γλώσσα του Ευαγγελίου, την γλώσσα πού δόξασαν οι Σοφοί των

ανθρώπων και οι Ιεροί Πατέρες. 210 Ελληνικά Σχολεία, 1.100 κατώτερα, 4.000 κολυμβήθρες, χιλιάδες φωτισμένες και σεσωσμένες ψυχές μαρτυρούν το τεράστιο ιεραποστολικό του έργο. Αξιοσημείωτη είναι η οικολογική του ευαισθησία και πρωτοπορία σε στιγμές και χρόνια ανύποπτα από τα σύγχρονα προβληματισμό, αφού πίστευε και διακήρυττε πώς όταν ο άνθρωπος εγκαταλείψει τα δέντρα, δεν θα μπορέσει πλέον να επιβιώσει επι γης. Περιφημες επίσης είναι οι προφητείες του, πού ενθαρρύνουν και γεμίζουν πασχαλινές ελπίδες τους υπόδουλους και προβληματίζουν πολλούς, έως την σήμερα.

Ο άγιος έκανε εχθρούς μεταξύ των Εβραίων γιατί έπεισε τους Χριστιανούς να μεταφέρουν την ημέρα παζαριού από την ευλογημένη ημέρα της Κυριακής το Σάββατο. Ο φθόνος των χριστοκτόνων οδηγεί στην δωροδοκία του πασά του Βερατίου, ο οποίος συλλαμβάνει και απαγχονίζει τον σεβαστό σε Έλληνες, Τούρκους και αλλογενείς, ιεραπόστολο, στις 24 Αυγούστου 1779, στα εξήντα πέντε του χρόνια!

Ζούμε σε μια εποχή αμφισβήτησης των παραδοσιακών αξιών και των ιστορικών προσώπων, σε μια εποχή πού ύπουλα μια άνευ προηγουμένου κριτική ισοπέδωση των γεγονότων, οδηγεί στον χλευασμό των ιερών και των εθνομηδενισμό ενός καταπληγμένου και αποπροσανατολισμένου γένους. Μια εποχή πού όχι μόνο δεν διακρίνει από την ισοπεδωτική της θέρωση την ελληνορθοδοξία, αλλά ως πρωταρχικό στόχο έχει την εκρίζωση κάθε παρομοίου ιδεώδους από τα στήθη των τρομοκρατημένων και εξαθλιωμένων νεοραγιαδών, πού ονομάζονται νεοέλληνες. Η τρομοκρατία της οικονομικής κρίσης, η εξάρτηση από την απωλεσθείσα ύλη και η απνευμάτιστη ειδωλατρία του ατόμου, η χρεωκοπία της πολιτικής ζωής, η ανάγνωση της ιστορίας με διαλεκτικό τρόπο και φίλτρα αντιχριστιανικά και ανθελληνικά από τους προσκυνημένους ιθύνοντες της παιδείας και του κράτους, δηλητηρίασαν την ψυχή και άμβλυναν το αισθητήριο του Έλληνα. Το Κρυφό Σχολειό είναι μύθος, η στάση της Μάνας Εκκλησίας στην σκλαβιά και την επανάσταση προδοτική, οι μάρτυρες του γένους φανατικοί,

ο Χριστός θρησκευολογικό ανάγνωσμα, η γλώσσα η ελληνική έρμαιο σε απάτριδες αλχημιστές νεοδιδασκάλους, παραδομένους στο κόμπλεξ του γραικύλου, πού ψυχανεμίζεται πώς δεν θα γίνει ποτέ «εκσυγχρονισμένος» και «διαφωτισμένος» Ευρωπαίος και δείχνει ζήλο σατανικό ενάντια σε κάθε τι πατριωτικό από τυφλή εκδίκηση! Στα ελληνικά σχολεία μαθητεύουν αθώα ελληνόπουλα, γεμάτα ενοχικά σύνδρομα για την καταγωγή τους και την φυλή τους πού πληροφορούνται πώς οι πρόσφυγες πρόγονοι τους «συνωστίζονταν» κάτω από τα βάρβαρα φάσγανα ή έφερναν αμηχανία με τις «ανάρτι-

ΚΟΣΜΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ, ο ΦΙΛΟΘΕΪΤΗΣ

*Τα πάντα μπορούν να σας τα πάρουν.
Τα πάντα μπορεί να σας τα ζητήσουν και να τα πάρουν. Δώστε τα μην φοβάστε.
Μόνο ΧΡΙΣΤΟΣ και ΨΥΧΗ σας χρειάζονται.
Αυτά μην τα δώσετε. Ακόμη και όλος ο κόσμος να πέσει επάνω σας για να σας τα πάρει μην τα δώσετε, γιατί μόνο με την δέλσή σας μπορούν να σας τα πάρουν.*

† Κοσμάς Ἱερομόναχος
— — — — —
Εὐχέλῃς
σας

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω, κηδεύσατέ μου το σώμα, και συ, Υιε και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα».

Ημέρα της Μεγαλόχαρης! Και σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης ο ευσεβής ορθόδοξος λαός τιμά και γεραίρει την αιτία της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, την μετά Θεόν θεό, Υπεραγία Θεοτόκο.

Τιμά σήμερα Εκείνη, που σύμφωνα με τον υμνωδό, κανείς ο οποίος προστρέχει στις

πρεσβείες Της, δεν φεύγει ντροπιασμένος για τις αμαρτίες του, αλλά αυτό που Της ζητά το λαμβάνει.

Η σκάλα που είδε ο Ιακώβ όταν ενυπνιάσθη να στηρίζετε στη γη και να ακουμπά τον ουρανό (γεν. 2812) η οποία επρωτεύω-νε υπάρχει ακόμα και σήμερα, προτρέποντας όλους εμάς να την ανεβούμε και η οποία θα μας οδηγήσει με της πρεσβείες της Μεγαλόχαρης, στην Βασιλεία των Ουρανών.

«Επιθυμώ Παναγία τα κάλλη του Παραδείσου, τον μυρισμό και τα άνθη και την τερπνήν ευωδία και τας ωδάς των Αγγέλων όταν υμνούν τον Υιόν σου».

Με λαμπρότητα και κατάνυξη εορτάσθηκε στην Μητρόπολή μας το «Πάσχα του καλοκαιριού», η Κοίμηση της Παναγίας μας.

Και στα τρία νησιά της Μητροπόλεώς μας, Λέρο, Κάλυμνο και Αστυπάλαια, από την 1η Αυγούστου και καθημερινά τελούνταν παρακλήσεις.

κες» πράξεις τους σε «φίλους» κατακτητές και τυρράνους. Και μέσα σε όλα αυτά η μορφή του Πατροκοσμά παραγνωρισμένη και κακοποιημένη, την ίδια στιγμή που υπερτονίζονται άψυχα, φράγκικα είδωλα ως διαφωτιστές των εθνών, άθεοι και μηδενιστές φιλόσοφοι της δεκάρας, που θέλουν τον άνθρωπο ξεκομμένο από τον Θεό, υποτελή ή υπεράνθρωπο κατά τα φληναφήματα ή τις κτηνώδεις αλλοδοξίες τους.

Η μορφή του Πατροκοσμά, οι μορφές των Αγίων Κολλυβάδων, του αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, των λαϊκών αγωνιστών και καπεταναίων του 21, τίθενται σε άνομη κριτική, ως ανυπόφορα λήμματα σε κοσμικές εγκυκλοπαίδειες. Δεν προβάλλονται για να εμπνεύσουν, να υποκινήσουν, να ωφελήσουν, να δώσουν ποταμούς δρόσου στην κάμινο της σημερινής ηθικής και πνευματικής κρίσης.

Ο νεοέλληνας κατήντησε ένα κράμα ημιμα-

θή ευρωπαϊού και αγροίκου ανατολίτη. Μόνο όταν στραφεί στις ρίζες του, στην ρωμαϊκή ελληνορθόδοξη του ταυτότητα θα ανακάμψει ηθικά και πνευματικά, θα ανακτήσει την πολιτισμική του ταυτότητα και διακριτότητα στο παγκοσμιοποιημένο στερέωμα, που θα σηματοδοτήσει την αντίσταση σε κάθε ψεύτικο και επιβαλλόμενο, σε κάθε απάνθρωπο και ανθελληνικό.

Το πνευματικό μέλλον της πατρίδας, βρίσκεται μόνον στα δικά μας χέρια. Είμαστε Γένος με βαθεία παράδοση και πολιτισμό. Επαφίεται πλέον στο έλεος του Θεού και την δική μας πατριωτική ευθύνη, όχι μόνο το μέλλον, αλλά και η επιβίωση της ίδιας της φυλής μας. Η πνευματική εστία αντίστασης που λέγεται άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ας είναι το αιώνιο πρότυπο μας.

π. Παντελεήμων Κρούσκος,
εφημέριος ΙΜΝ Σωτήρος Χριστού Καλύμνου

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

Στη Λέρο, την παραμονή Τρίτη 14 Αυγούστου, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός υπό σύμπαντος του Ιερού Κλήρου της Νήσου, στην Παναγία του Κάστρου Λέρου.

Ακολούθησε ο επιτάφιος και τα εγκώμια της Παναγίας και εν συνεχεία η Ιερά Παράκλησις και οι Χαιρετισμοί εις την Κοίμησιν της Θεοτόκου.

Πλήθος πιστών και προσκυνητών συνέρρευσε στο Κάστρο για να ανάψουν το κεράκι τους, να πραγματοποιήσουν το τάμα τους και να ασπασθούν την Εικόνα της Παναγίας μας.

Το πρωί της Τετάρτης 15 Αυγούστου, τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας, όπου και πάλι πλήθος προσκυνητών ανέβηκε στην Παναγία του Κάστρου, το Ιερό Παλλάδιο των Λερίων.

Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας ετελέσθη η λιτάνευσις της παλαιάς Ι. Εικόνας της Παναγίας στα πεντένια του Κάστρου.

Με την ίδια λαμπρότητα και κατάνυξη εορτάσθηκε η Κοίμησις της Παναγίας μας σε όλα τα παρεκκλήσια της Λέρου.

Ευλογημένες στιγμές από την εορτή της κοιμήσεως της Θεοτόκου στο ιστορικό και γραφικό εκκλησάκι της Παναγίας της Γουρλομάτας στο Δρυμώνα (14ου αιώνας).

Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑ

Στην Αστυπάλαια, όπου κατά το έθος εόρτασε ο Μητροπολίτης μας κ.κ.Παίσιος την Κοίμησις της Παναγίας μας, τελέσθηκε πανηγυρικός εσπερινός, Θ.Λειτουργία και λιτάνευσις της ιεράς εικόνας της

Παναγίας Πορταϊτίσσης Αστυπάλαιας, στους δρόμους και την πλατεία της Χώρας, όπου πλήθος πιστών πέρασε κάτω από τον επιτάφιο της Παναγίας κατά το έθος, και ασπάσθηκε την Εικόνα της Παναγίας Πορταϊτίσσης, την εικόνα του κτήτορος της Μονής Αγίου Ανθίμου και τα Ιερά Λείψανά του.

Το πρωί της 15ης Αυγούστου ετελέσθη Θεία Λειτουργία παρουσία πολλών πιστών.

Τέλος το νησί έζησε και αυτό το «Πάσχα» του καλοκαιριού, την εορτή της Παναγίας μας, με την πίστη, την ευλάβεια και τον σεβασμό προς το πρόσωπο της Παναγίας μας.

ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Και στην Κάλυμνο με τον ίδιο θρησκευτικό παλμό εορτάσθηκε η Κοίμησις της Παναγίας μας καθώς και σε όλα τα σεβάσματα το νησιού.

Ο Θεόδωρος ο απλός και ο σταυρός του Χριστού

Κε κάποιο χωριό της Ίβηρίας/Γεωργίας ζούσε ένας απλοϊκός άνθρωπος με τὸ ὄνομα Θεόδωρος, τὸν ὁποῖον ὅλοι θεωροῦσαν ἀνόητο ἀκόμη καὶ τρελλό. Δὲν πήγαινε ποτέ στὴν Ἐκκλησία, δὲν φαινόταν ὅμως νὰ ἔχη ἄλλα ἐλαττώματα.

Κάποτε, τὴν ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὴν ὁποία πλῆθος πιστῶν συνάγεται στοὺς Ναοὺς γιὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸ πάντιμο Ἔξυλο, σκέφθηκε ὁ Θεόδωρος: «Σήμερα θὰ πάω στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ ἰδῶ τοῦλάχιστον μία φορὰ στὴν ζωὴ μου, τί κάνουν ἐκεῖ». Ἔτσι καὶ ἔγινε: προσκύνθη μαζί με τοὺς ἄλλους πιστοὺς, παρηκολούθησε τὴν Θεαί Λειτουργία καὶ συγκινήθηκε ἰδιαίτερω ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσι, ἐπισκέφθηκε κάποιον γνωστὸ του καὶ τὸν ἐρώτησε, τί ἄραγε ἐσήμαιναν τὰ λόγια αὐτά. Ἐκείνος ἀπάντησε, ἀστεειυόμενος: «Αὐτὸ σημαίνει, νὰ πᾶς σὲ ἕνα δάσος, νὰ κόψῃς ἕνα δένδρο, νὰ φτιάξῃς ἕναν σταυρὸ, νὰ τὸν βαστάξῃς (φέρῃς) καὶ νὰ βαδίζῃς πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». «Αὐτὸ εἶναι πολὺ εὐκόλο», ἀπάντησε ὁ Θεόδωρος, «καὶ θὰ τὸ κάνω ἀμέσως. Σὲ εὐχαριστῶ, ἀδελφέ μου, γιὰ τὴν καλὴ συμβουλή».

Πράγματι, πήγε στὸ δάσος καὶ ἐφτιαξε ἕναν μεγάλο σταυρὸ, τόσο βαρὺ, ὥστε τὸν ἔφερε μὲ πολὺ δυσκολία. Ἄρχισε ἔτσι νὰ βαδίζῃ, ἐρωτώντας κάθε διαβάτη: «Αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος γιὰ τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Μία τέτοια ἐρώτησις ἔκανε τὸν καθ' ἕνα νὰ νομίζῃ, ὅτι πρόκειται περὶ τρελλοῦ, καὶ ἀπαντοῦσαν: «Βάδιζε γρήγορα!... Αὐτὸς ὁ δρόμος πάει κατ' εὐθείαν στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».

Ἔτσι, ὁ Θεόδωρος ἔσπευδε περισσότερο...

Περιπλανήθηκε πολλὲς ἡμέρες, ξεχνώντας νὰ φάῃ καὶ νὰ πιῇ. Τελικὰ, ἔφθασε στὰ σύνορα τῆς Ίβηρίας καὶ Τουρκίας. Ἐκεῖ ἀντίκρισε ἀπὸ μακριὰ ἕνα Μοναστήρι καὶ μονολόγησε γεμάτος χαρὰ: «Δόξα τῷ Θεῷ! Μᾶλλον αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ!»

Ὅταν ἔφθασε στὸ Μοναστήρι καὶ ἔκανε τὴν συνηθισμένη του ἐρώτησι, κατάλαβαν τὴν ἀπλότητά του καὶ τοῦ ἀπάντησαν: «Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἀκόμη ἐδῶ, ἀλλὰ εἶναι κοντά, πάρα πολὺ κοντά. Ξεκουράσου λίγο καὶ ἴσως ἄλλοι ταξιδιώτες θὰ ἔλθουν γιὰ νὰ σὲ συνοδεύσουν, διότι τὸ τελευταῖο μῆμα τοῦ δρόμου ἔως τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο».

Ὁ ἀπλοϊκὸς Θεόδωρος συμφώνησε καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸν νάρθηκα τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς, ὅπου ἀπόθεσε καὶ τὸν σταυρὸ του, γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀποχωρισθῇ ποτέ.

Ὁ Ἠγούμενος ποῦ εἶχε ἀντιληφθῇ τὴν ἀγάπη καὶ ἀπλότητά του, ἀνέθεσε εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα τοῦ κήπου. Ὁ Θεόδωρος ἐκτελοῦσε μὲ μεγάλο ζῆλο καὶ εὐλάβεια τὴν διακονία του.

Μία ἡμέρα, κοίταξε τὸν ἐσταυρωμένο Κύριό μας καὶ ἐρώτησε μὲ μεγάλῃ συντριβῇ καρδιάς τὸν Ἠγούμενο: «Πάτερ, ποῖος εἶναι αὐτὸς ποῦ βαστάζει σταυρὸ

ὅπως καὶ ἐγώ; Γιὰ ποῖο λόγο εἶναι καρφωμένος στὸν σταυρὸ του;».

Ὁ Ἠγούμενος ἀπάντησε: «Αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς», καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ διηγήθηκε τὴν ζωὴ τοῦ Κυρίου μας. Ἐκτοτε, ὁ Θεόδωρος αἰσθανόταν ἀδελφικὴ ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστὸ μας, λόγω τῆς ὁμοιότητος τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ ὠμιλοῦσε μὲ παρρησία.

Μία φορὰ ποῦ τοῦ ἔφεραν φαγητό, σκέφθηκε ὁ μακάριος: «Ὁ ἀδελφός μου Χριστὸς ἔτρωγε, ὅπως καὶ ἐγώ, ὅταν περιφερόταν στὴν γῆ; Θὰ τοῦ ζητήσω νὰ συμμετάσχῃ, ἂν θέλῃ, στὸ φτωχικὸ μου δείπνο».

Καθὼς σκεπτόταν ἔτσι, ξαφνικὰ ἀνοιξε ἡ θύρα τοῦ Ναοῦ καὶ ἕνα λαμπρὸ φῶς πλημμύρισε τὴν Ἐκκλησία. Ἡ εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου ζωντάνεψε καὶ ἐμφανίσθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς γεμάτος δόξα καὶ βραυρότητα!

Ὁ Χριστὸς μας ἀπευθύνθηκε στὸν Θεόδωρο μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Ἦπια καὶ ἔφαγα ὅταν ἦμουν στὴν γῆ καὶ τώρα ἡ τροφή δὲν μοῦ εἶναι ἀναγκαία.

Σύντομα τὸ ἴδιο θὰ συμβῆ καὶ μὲ σένα. Εἶμαι ὁ Υἱὸς ἐνὸς πλουσιοῦ Πατέρα. Γρήγορα θὰ πάω εἰς Αὐτὸν καὶ θὰ σὲ πάρω μαζί μου καὶ θὰ σοῦ δείξω τὴν δόξα Του καὶ θὰ εἶσαι μαζί μου ἐκεῖ αἰώνιως!».

Ἐν τῷ μεταξῷ, ὁ Ἠγούμενος καὶ ἡ Ἀδελφότης, μὲ τὸν ξαφνικὸ φωτισμὸ τοῦ Ναοῦ, ἔτρεξαν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἐσκέφθησαν, ὅτι ὁ σαλὸς Θεόδωρος εἶχε βάλει φωτιά. Ὅταν ἔφθασαν στὴν Ἐκκλησία, εἶδαν τὸ θαυμαστὸ φῶς καὶ ἄκουσαν τὴν ἡσυχὴ καὶ γλυκεῖα συνομιλία μεταξῷ τοῦ ἀγνωστοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοδώρου. Στις ἐρωτήσεις τους, γιὰ τὸ τί συνέβη, ὁ μακάριος ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ἔκανε τὸν ἀνήξερο.

Τελικὰ, ὁ Θεόδωρος ἐφάνερωσε στὸν Ἠγούμενο τὴν ἀποκάλυψι.

Ἐκείνος, γεμάτος ἐκπληξί, ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ μακαρίου καὶ τὸν παρακαλοῦσε: «Ἀληθῶς, εἶσαι ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ. Ὡ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ! Μεσίτευσε γιὰ νὰ με πάρῃ μαζί σου στὸν Οἶκο τοῦ Πατρὸς Του!»

Τὴν νύκτα, ὁ Θεόδωρος μὲ τὴν συνηθισμένη του ἀπλότητα καὶ παρρησία, προσευχήθηκε γιὰ τὸν Ἠγούμενο. Τότε, τοῦ ἐμφανίσθηκε πάλι ὁ Χριστὸς καὶ τοῦ εἶπε: «Πρέπει ὁ Ἠγούμενος νὰ ἐργασθῇ ἀκόμη ἐκεῖ».

Ὅταν ὁ Ἠγούμενος ἔμαθε, τί εἶπε ὁ Κύριός μας, παρεκάλεσε μὲ δάκρυα τὸν Θεόδωρο: «Προσευχῆσου στὸν Χριστὸ, ὁ Ὅποιος ἐσταυρώθη γιὰ μᾶς, ἂν καὶ εἶμαι ἀνάξιος τοῦ Οἴκου τοῦ Πατρὸς Του, νὰ με ἐλέησῃ χάριν τῆς Ὑπεραγίας Μητρός Του».

Ὁ μακάριος προσευχήθηκε πάλι στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ, ὁ Ὅποιος τοῦ ἀπάντησε: «Χάριν τῆς Μητρός μου, σὲ σαράντα ἡμέρες θὰ παραλάβω καὶ τὸν Ἠγούμενο μαζί σου στὸν Οἶκο τοῦ Πατρὸς μου».

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ, ὁ Ἠγούμενος καὶ ὁ Θεόδωρος πέρρασαν τίς ἡμέρες τους μὲ προσευχή: ὅταν συμπληρώθηκε ἡ τεσσαρακοστὴ ἡμέρα, ἐκοιμήθησαν καὶ οἱ δύο εἰρηνικὰ, ἐνὺ εὐρίσκοντο σὲ στάσι προσευχῆς!

Κωδικός: 01-8569

ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Για Τράπεζα της Αγάπης: Ελλην. Ορθόδοξη Κοινότητα Β. Αυστραλίας 7345, Ομάδα Γυναικών Χώρας 200, Πολυξένη Καλαιζτή 20, Θεόφιλος Καλιδώνης Darwin 1000\$, Αντώνης Μιαούδης 500 \$, Μικές Ρείσης 1000 \$, οικ. Λελέκη 100 \$, Νικόλαος Τρουμουλιάρης 50 \$, Ελένη Γονιού 100, Έφη Μακαρούνα 100, Νικ. Καραντώνης 200, Ξανθίππη Ατσά 50, Ναύδριο Αγ. Πέτρου Παύλου 64, Νομική Κωλέττη 200, Μαρία Κάννη 60, Γ. Κουντούρης Ρόδος 300, Καλυμνιακή Ένωση ΒΔ Ιντιάνας ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ 2000 \$, Δημ. Γαλουζής 150, Γ. Αυγουστίνος 50, Κατερίνα Κόκκινου 50, Ελευθ. Κουλιανός 50, Παγκαλυμνιακή Ένωση Αμερικής 100, Κων/νος Σισώης 150, Πολύμνια Μαμουζέλλου 300.

Από Ιεροπραξίες Μητροπολίτου: 1500 ευρώ.

Για Φιλόπτωχο Μητροπόλεως: Ανώνυμος 60, Ι. Μονή Τιμίου Σταυρού 100, Ξένος 50, Ανώνυμος 50, Μιχαήλ Στρατηγάκης 50, Αικ. Κουτέλλου 250.

Η Ιερά Μητρόπολις ευχαριστεί ιδιαίτερω τον συμπατριώτη μας Ιωάννη Χαλίκο για την σταθερά και γενναϊόδωρη προσφορά του προς την Τράπεζα Αγάπης.

Δεχόμαστε κείμενα πνευματικού ορθοδόξου περιεχομένου, σταλμένα μόνο σε ηλεκτρονική μορφή. Τα σταλμένα σε μη ηλεκτρονική μορφή, δεν θα δημοσιεύονται.

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Για τρίτη χρονιά λειτουργεί στην Κάλυμνο ή **Σχολή Βυζαντινής Μουσικής** της μητροπόλεώς μας, αναγνωρισμένη από τό Υπουργείο Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής της Σχολής είναι ο **Άρχων Μαϊώτωρ** του Οικουμενικού Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ΄ Θεοδώρου** και διδάσκουν άφιλοκερδώς καθηγητές μουσικής και ιεροψάλτες του νησιού μας. Σκοπός της Σχολής είναι ή διάδοση της πατροπαράδοτης έκκλησιαστικής μουσικής στή σύγχρονη κοινωνία και ή ανάδειξη ιεροψαλτών, ικανών νά πληρώσουν τά ανάλογια των ιερών ναών της μητροπόλεώς μας. Η φοίτηση είναι έντελώς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ την βοήθεια του Θεού, την έπιστασία του μητροπολίτου μας και την συγκινητική προσφορά των έθελοντριών γυναικών και των δωρητών, συνεχίζεται για έκτη χρονιά τό έργο **της Τράπεζας Αγάπης**, μέσα από τό όποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι από 145 άδελφοί μας, πού έχουν ανάγκη.

779/002101-089440
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ

Θερμή παράκληση νά ένημερώνεται ή Μητρόπολη για την τυχόν κατάθεση στον Λογαριασμό για την σχετική απόδειξη.